

РЕШЕНИЕ

№ 356

гр. София, 26.01.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 2 състав, в публично заседание на 20.01.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **7157** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) във вр. чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. А. Х. със съдебен адрес Г.С., Б. „В Л.” № 69 чрез адв. А К срещу РЕШЕНИЕ № 95-00-12 от 28.07.2008 г. на С. юрисконсулт Л. Д. К. Дирекция „А.” – О. „П. дейности” в Министерство на правосъдието, с което е отказан достъп до обществена информация по заявление вх.№ 95-00-12/14.07.2008 г. Жалбоподателката посочва незаконосъобразност на оспорения отказ като постановен при неправилно приложение на материалния закон във връзка с конституционното право на жалбоподателката до достъп до информация, касаеща лични данни, свързани със сина й. Като посочва, че мотивите на административния орган са объркани и взаимно противоречиви, поддържа, че исканата информация касае документи, съставени в хода на И. на нормативни задължения по създаване на лично затворническо досие на осъдено лице, което информация отговаря на определението за обществена информация.

Жалбоподателката претендира съда да постанови решение, с което да отмени оспорения отказ, като върне преписката на административния орган със задължителни указания за предоставяне на достъп до исканата обществена информация.

Ответникът С. юрисконсулт Л. Д. К. Дирекция „А.” – О. „П. дейности” в Министерство на правосъдието (МП) оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със заявление за достъп до информация вх.№ 95-00-12 от 14.07.2008 г. жалбоподателката М. А. Х. е поискала от министъра на правосъдието достъп до следната обществена информация: 1.Къде е изпълнена на 17.01.1989 г. присъдата на сина й Д Д. Д; 2.Личното досие на сина й Д Д. Д, съставено по реда на Закона за И. на Н. (ЗИН) и 3.Личните данни на Д Д. Д, съдържащи се в личното досие, съставено по реда на ЗИН. Информацията е поискана във формата на писмена справка по т.1 и преглед на документите по т.2 и т.3, след което копие на избрани материали на хартиен или друг носител.

С писмо на МП изх.№ 95-00-12/14.07.08 г. заявлението е препратено на директора на Главна дирекция „И. на Н.” (ГДИН). С писмо изх.№ 95-00-12/23.07.08 г. главният директор на ГДИН посочва, че искането за достъп до затворническото досие не следва да бъде удовлетворено, тъй като исканата информация не е обществена по смисъла на чл.2 ЗДОИ. Посочва се в писмото на главния директор на ГДИН, че данните в досиетата нямат личен характер, ползват се от ограничен брой служители и не са предназначени за самите осъдени или техните близки и наследници. В писмото е посочва, че досието съдържа документи, свързани с И. на мярката за неотклонение „задържане под стража”, привеждане на присъдата в И. и самото И. на наказанието, поради което създадените в тази връзка документи не са предпоставка гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на държавните органи. Посочва се още, че информацията съдържа данни за трети лица и разпространението ѝ създава вероятност за постигане на користни цели, подтикване К. преследване и саморазправа. Предложено е достъп до обществена информация да се откаже на основание чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ. С напълно идентични мотиви и на същото правно основание по чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ е отказан достъп до

търсената информация с оспореното решение № 95-00-12 от 28.07.2008 г. на С. юрисконсулт Л. Д. К. Дирекция „А.“ – О. „П. дейности“ в Министерство на правосъдието.

Видно от ръкописното отбелязване К. писмо на МП изх.№ 95-0012/28.07.08 г. оспореният отказ е връчен на представител на жалбоподателката на 12.08.2008 г. Жалбата, по която е образувано съдебното производство при първоначалното му разглеждане от АССГ, I АО, 9 състав по адм.д.№ 5217/08 г., е подадена по пощата на 25.08.2008 г., т.е. в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване по смисъла на чл.40 ЗДОИ индивидуален административен акт, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

По същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните П. съображения:
В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. За доказване компетентността на органа, издал оспореното решение, ответникът е представил заповед на министъра на правосъдието № ЛС-04-582 от 20.06.2008 г., с която на И К К са делегирани правомощия по вземане на решенията по чл.28 ЗДОИ за предоставяне или отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, а в случай на нейно отсъствие – правомощията да бъдат упражнявани от С. юрисконсулт Л. Д. К. Дирекция „А.“ – О. „П. дейности“. Представен е болничен лист на И К К за периода 23.07. – 22.08.2008 г. При наличието на законова възможност съобразно чл.28, ал.2 ЗДОИ за делегиране на правомощия за вземане на решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп и наличие на такова делегиране, то оспореното решение е издадено от компетентен административен орган без да е допуснато отменително основание по чл.146, т.1 АПК. В отменителното решение на ВАС, V-то отделение № 9975/16.07.2010 г. по адм.д.№ 13460/2009 г., което е задължително относно тълкуването и прилагането на закона съгласно чл.224 АПК, е прието, че задължен субект по смисъла на чл.3 ЗДОИ е министърът на правосъдието.

Съгласно чл.28, ал.1 ЗДОИ заявлението за ДОИ се разглеждане не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, т.е. в срок до 28.07.2010 г. В този срок е постановено оспореното по делото решение №

95-00-12 от 28.07.08 г., с което е отказан достъп до информация. Съдът приема, че при издаването на оспорения акт не са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили съществено процесуалното право на защита на засегнатото лице или недопускането им би мотивирано административният орган да постанови акт в противен смисъл. Оспореното решение е мотивирано съобразно изискванията на чл.38 ЗДОИ. Т.е. не са допуснати отменителни основания по чл.146, т.2 и т.3 АПК. Материалната законосъобразност на изложените от административния орган мотиви, както и съответствието на акта с целта на закона, съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол.

Съгласно чл.22г ЗИН (отм., но в сила К. датата на постановяване на оспорения отказ) и чл.9, ал.1 ППЗИН (отм.) в двудневен срок от постъпването на лишения от свобода се съставя лично досие. В отменените ЗИН и ППЗИН не се съдържат разпоредби, които уреждат, от какви документи се състои личното затворническо досие на лишените от свобода. Отделни разпоредби от ППЗИН уреждат прилагането на различни документи в личното досие на осъдения, напр.: чл.8, ал.1 относно съставянето на протокол за иззетите при постъпването на лишения от свобода вещи и ценности, който се прилага К. досието; чл.27, ал.7 – прилагане на молба да не се ползва годишен отпуск; чл.37, ал.2 - прилагане на писма, които не се предават на осъдения; чл.96, ал.4 - прилагане на екземпляр от всяка заповед за награда или за дисциплинарно наказание; чл.111 – прилагане на протокол за иззети вещи и пари. Разпоредбата на чл.204, ал.1 ППЗИН указва съдържанието на личното досие на осъден на пробация, какъвто не е процесният случай. Съгласно чл.54 ЗИНЗС (в сила от 01.06.2009 г.) в срок от два дни за всеки новопостъпил лишен от свобода се съставя лично досие, което съдържа документи и данни, свързани с постъпването в затвора и привеждането на присъдата в И. Главният директор на Главна дирекция "И. на Н." определя длъжностните лица, които могат да се запознават с данните от личното досие, както и реда и начина за предоставяне и използване на съдържащата се в него информация. Оспореният отказ, чиято законосъобразност съгласно чл.142, ал.1 АПК се преценява К. датата на постановяването му, е постановен при действието на отменения ЗИН. Ето защо съдът с определение в открито съдебно заседание на 11.11.2010 г. е задължил на основание чл.192, ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК трето неучастващо по делото лице – директора на ГД „И.

на Н.” да представи справка относно наличие на вътрешно ведомствена наредба или инструкция, уреждаща какви документи и данни трябва да съдържа личното затворническо досие, издадена при действието на ЗИН (отм.). В отговор на това задължение главният директор на ГДИН е представил с писмо от 20.12.2010 г. Вътрешни правила за работа с досиетата на лишените от свобода, утвърдени на 26.04.2010 г. на основание чл.54, ал.2 ЗИНЗС. В същото писмо директорът на ГДИН уточнява, че личното досие съдържа *лични данни, данни за осъждането на лицето, съдебни документи, доклади, заключения за осъденото лице.* Независимо, че утвърдените на 26.04.2010 г. правила са неотнормирани К. отказа, постановен на 28.07.2008 г., съдът приема, че същите могат да бъдат *косвен ориентир* относно съдържанието на затворническото досие. Разпоредбата на чл.3 от Вътрешните правила указва съдържанието на личното затворническо досие: формуляр за досие, актуална цветна снимка, ксерокопие на документ за самоличност, съдебни актове и разпореждания на прокуратурата за привеждането им в И.; препис-извлечения от съдебни актове; заповеди; първоначален и текущи доклади; психологически заключения; оценка на риска; равносметки за изтърпяно наказание „лишаване от свобода”; служебни бележки и справки; протоколи за внесени лични вещи, за иззети лични документи, предмети и вещи; преписки по молби и жалби; придружителни писма за връчване на съобщения и призовки; служебна кореспонденция и други материали, свързани с И. на наложеното наказание или постановената мярка. Съгласно чл.8 от вътрешните правила началникът на затвора (поправителния дом) определя със заповед служителите, които имат достъп до затворническите досиета и реда и начина за ползването им. Изрично е посочено в пар.1 от Вътрешните правила, че същите *не са задължителни по отношение на заварените случаи, т.е. образувани вече досиета.* Въпреки изричните указания за представяне на аналогични вътрешни правила, приети при действието на ЗИН (отм.), главният директор на ГДИН не е представил такива правила. Последният не е представил е копие от изисканото с определение в открито съдебно заседание на 16.12.2010 г. затворническо досие на Д Д. Д – Хъртов, което указания са му редовно съобщени на 06.01.2011 г. Оспореният отказ е мотивиран от правна страна с разпоредбата на чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ - достъпът засяга интересите на трето лице и

няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на информацията. Отказът е незаконосъобразен на това основание - от една страна, защото не са посочени третите лица, чиито интереси са засегнати, не са ангажирани доказателства, че е искано съгласието на тези трети лица за предоставяне на исканата информация, респ. същите трети лица да са отказали предоставяне на информация. Но дори при отказ на третите лица за предоставяне на информация, този техен отказ е преодолим по реда на чл.37, ал.2 ЗДОИ - чрез предоставяне на частичен достъп. Още повече, че молителката не е поискала достъп под формата на запознаване по смисъла на чл.26, ал.1, т.1 ЗДОИ. На последно място при постановен отказ на основание чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ липсват изложени мотиви за наличие на надделяващ обществен интерес съгласно изричната редакция и изискване на същата разпоредба. Понятието "обществена информация" е дефинирано от чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, като всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно *дейността на задължените по закона субекти*. Съгласно чл. 3, ал. 1 ЗДОИ законът се прилага за достъпа до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи в кръга на тяхната компетентност и в случай, че исканата информация е налична. От своя страна обществената информация е официална (чл.10 ЗДОИ) и служебна (чл.11 ЗДОИ). Съдът приема въз основа на горепосочените данни, какво се съдържа в личното затворническо досие (съдебни актове и разпореждания на прокуратурата за привеждането им в И.; препис-извлечения от съдебни актове; заповеди; първоначален и текущи доклади; психологически заключения; оценка на риска; равносметки за изтърпяно наказание „лишаване от свобода“; служебни бележки и справки; протоколи за внесени лични вещи, за иззети лични документи, предмети и вещи; преписки по молби и жалби; придружителни писма за връчване на съобщения и призовки; служебна кореспонденция и други материали, свързани с И. на наложеното наказание или постановената мярка) , че всички посочени документи *покриват понятието за служебна обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 вр. чл.11 ЗДОИ* - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Съгласно цитираните разпоредби на отменения ППЗИН в затворническото досие се прилагат

документи, които изцяло се събират, създават и съхраняват във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. В тази връзка мотивите за неяснота и неконкретизираност на искането са неоснователни, тъй като в този случай административният орган е следвало да изиска уточнение на исканата информация по реда на чл.29, ал.1 ЗДОИ. Административният орган не е съобразил формата, в която се иска достъп по чл.26, ал.1, т.1 ЗДОИ, като едва след преглед на наличната информация в затворническото досие молителката е уточнила, че ще поиска копие на конкретни материали на хартиен или друг носител. Неоснователно е позоваването в оспорения отказ на разпоредбата на чл.5 ЗДОИ, от една страна, защото не са изложени никакви конкретни съображения, по какъв начин информацията от затворническото досие ще засегне правата или доброто име на конкретни други лица, както и защо органът приема, че може да е насочена срещу националната сигурност, обществения ред, здравето на гражданите или морала. От друга страна няма никакви данни в тази насока и в самото заявление на жалбоподателката, което съдържа лични мотиви - да научи повече за съдбата и последните моменти на сина си, данните за когото, като лице, осъдено на смърт, обективно се съдържат в документи, създадени от административни органи и съставляващи служебна обществена информация. По изложените съображения, като е приел, че исканата обществена информация не попада в определението по чл.2, ал.1 ЗДОИ, както и че е налице основание за отказ по чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ, административният орган е постановил оспореното решение при неправилно приложение на закона - самостоятелно отменително основание по чл.146, т.4 АПК. На основание чл.172, ал.2 АПК решението следва да бъде отменено като незаконосъобразно, а преписката - върната на задължения субект за произнасяне по подаденото до него заявление да достъп до обществена информация.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК жалбоподателката има право на присъждане на направените в производството разноски, но същата не е заявила искане в тази насока.

По изложените съображения и на основание чл.173, ал.2 АПК Административен съд - С. град, I Административно отделение, 2 състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на М. А. Х. със съдебен адрес Г.С., Б. „В Л.” № 69 чрез адв. А К **РЕШЕНИЕ** № 95-00-12 от 28.07.2008 г. на С. юрисконсулт Л. Д. К. Дирекция „А.” – О. „П. дейности” в Министерство на правосъдието, с което е отказан достъп до обществена информация по заявление вх.№ 95-00-12/14.07.2008 г.

ВРЪЩА на основание **чл.173, ал.2 АПК** преписката на С. юрисконсулт Л. Д. К. Дирекция „А.” – О. „П. дейности” в Министерство на правосъдието за произнасяне по заявление вх.№ 95-00-12/14.07.2008 г. за предоставяне на достъп до обществена информация при съобразяване на задължителните указания при тълкуване на закона, дадени с решението-

ОПРЕДЕЛЯ на основание **чл.174 АПК** 14 (четирнадесет) дневен срок, считано от получаване на преписката в министерство на правосъдието за произнасяне от управителя на НЗОК по заявление за достъп до обществена информация заявление вх.№ 95-00-12/14.07.2008 г., подадено от М. А. Х.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: